

Die opstandingsliggaam

Prof. PJ de Bruyn

Hoe sal my liggaam lyk?

Dit is verstaanbaar dat daar by 'n gelowige vrae ontstaan oor die aard en die vorm van die liggaam wat hy by die opstanding uit die dood sal hê. Dit gebeur veral as dierbares deur die dood van jou weggeneem word of miskien nog meer as jy self ernstig siek is en tot die besef kom dat die dood nie meer ver is nie. Dan dink 'n mens nie net daaraan hoe dit direk na jou dood met jou gesteld sal wees nie, maar ook hoe jou liggaam op die nuwe aarde ná die wederkoms van Christus daar sal uitsien.

Hoewel die Skrif nie op al ons vrae antwoorde gee nie, gee dit tog op sekere belangrike vrae wel antwoorde, en so bied dit aan die gelowige 'n groot troos. In hierdie verband is veral dit wat Paulus in 1 Korintiërs 15:35-44 skryf, van besondere belang.

Dieselfde liggaam

In genoemde Skrifgedeelte lê Paulus besondere nadruk daarop dat ek by my opstanding uit die dood *dieselfde* liggaam sal hê as wat ek nou het. Hoewel die gelowige se liggaam dan verheerlik sal wees en 'n ander gedaante sal vertoon, sal dit tog dieselfde liggaam wees. Paulus verduidelik dit met die beeld van die saad en die plant wat daaruit voortkom. Die saad wat gesaai word, bepaal immers watter plant daaruit gaan voortkom. As ek 'n koringkorrel in die grond plant, kan ek tog nie verwag dat daar 'n vyeboom sal opkom nie. Nee, uit die koringkorrel kom 'n koringplant tevoorskyn. Anders gestel: *die koringkorrel wat gesaai is, tree as dit ontkiem, self weer tevoorskyn, maar dan net in 'n nuwe gedaante. So is dit ook as die mens opstaan uit die dood. Ekself sal opgewek word met hiêrdie liggaam wat ek nou het, hoewel dit 'n nuwe en veel heerliker gedaante sal hê.*

Dat die gelowige met die opstanding uit die dood dieselfde liggaam sal hê, terwyl dit tog anders daar sal uitsien as nou, kan ook verduidelik word met die beeld van die vlinder. Die vlinder is presies dieselfde wese wat vroeër 'n wurm en toe 'n papie was. Tog is die gedaante van die vlinder baie mooier en indrukwekkender as toe dit óf 'n wurm óf 'n papie was. So is dit ook met die opstanding uit die dood: ons het *dieselfde* liggame as nou; tog is dit *anders* en baie heerliker as nou.

Dit kom dus daarop neer dat daar by ons opstanding uit die dood, wat ons liggame betref, 'n *gedaanteverwisseling* plaasvind, maar nie 'n *wesensverandering* nie. Hierop lê Paulus sterk nadruk, veral as hy in verband met die korrels wat gesaai word, sê: "Maar God gee 'n gestalte daaraan soos Hy bepaal het; aan elke saadsoort sy eie gestalte" (vs 38).

In die koringkorrel is daar 'n lewenskiem. Oppervlakkig geoordeel, mag dit lyk asof daardie lewenskiem dood is, want ek kan so 'n korrel vir jare bewaar en hy sal presies so bly soos

hy is. Maar die oomblik as ek die korrel plant, ontkiem die lewenskiem en uit die skynbaar dooie korrel kom 'n lewende plant tevoorskyn. So is dit nou ook met die mens gesteld. Van elke menslike liggaam bewaar God op 'n wyse wat net aan Hom bekend is, 'n lewenskiem. En nou maak dit nie saak of so 'n mens deur die diere verskeur is of verbrand is of in die see vergaan het of in die graf tot stof geword het nie. God bewaar van elkeen 'n lewenskiem, en met die opstanding uit die dode laat God uit daardie lewenskiem weer elkeen se eie liggaam uitgroeï, maar dan net in veel heerliker gedaante. Daarom kan elke gelowige ook saam met ons Kategismus sê “dat *hierdie selfde liggaam van my* deur die krag van Christus opgewek sal word” (HK 22:57).

Hierdie saak is baie belangrik. Trouens, die feit dat ons met hierdie selfde liggame sal opstaan uit die dood, openbaar aan ons die grootsheid en heerlikheid van Christus se verlossingswerk. Want as ons by die opstanding heeltemal nuwe liggame sou kry en die ou liggame in die grafte gebly het, dan sou daarin eintlik geopenbaar word dat Christus die dood nie ten volle oorwin het nie. Dit sou dan beteken het dat Hy die ou liggame nie uit die dood kon opwek nie en daarom moes Hy toe maar ander skep.

Maar nou het Christus die dood ten volle oorwin. Paulus stel dit duidelik: “Die dood is vernietig; die oorwinning is behaal” (1 Kor 15:54). Daarom sal elkeen dan *dieselfde liggaam* hê wat hy/sy hier op aarde gehad het, hoewel net in baie heerliker gedaante.

Tog verskil

Die ander saak waarop Paulus in die genoemde verse wys, is op die verskil tussen die liggame wat ons nou het en dié wat ons in die hiernamaals sal hê. Daar sal 'n geweldige verskil in heerlikheid wees. Ook dit blyk uit die beeld van die korrel en die plant wat daaruit voortkom. Daarom sê Paulus: “En wat jy saai, saai jy nie in die toekomstige gestalte daarvan nie, maar as 'n blote saadkorrel, of dit nou koring is of iets anders. Maar God gee gestalte daaraan soos Hy bepaal het, aan elke saadsoort sy eie gestalte. So is dit ook met die opstanding van die dooies” (1 Kor 15:37, 38, 42).

Dit is asof die apostel met hierdie woorde sê: Neem 'n blote koringkorrel en plaas dit aan die een kant. Neem dan 'n volgroeide koringplant met die volle halm en aar en plaas dit aan die ander kant. Die laaste is tog baie heerliker as die blote korrel. Dié *verskil* wat daar nou tussen die twee is, is 'n aanduiding van die verskil in heerlikheid tussen die liggame wat die gelowiges hier op aarde het en die liggame wat hulle eenmaal sal hê by die opstanding uit die dood.

As ons dit in hierdie lig beskou, skemer iets deur van die geweldige heerlikheid wat wag op die kinders van God. Dan besef ons ook dat Paulus waarlik reg is as hy sê dat dié heerlikheid groter is as wat 'n oog gesien, 'n oor gehoor en in die hart van 'n mens ooit opgekom het (1 Kor 2:9).

Natuurlike liggaam en geestelike liggaam

Paulus wys egter op nog 'n verdere verskil tussen ons liggame soos dit nou is en soos dit in die hiernamaals sal wees as hy sê: “'n *Natuurlike liggaam* word gesaai, 'n *geestelike liggaam* word opgewek” (vs 44). Wat ons nou hier op aarde het, is 'n natuurlike liggaam, maar in die hiernamaals sal ons 'n geestelike liggaam hê.

Met die uitdrukking “natuurlike liggame” bedoel die apostel dat ons aardse liggame broos, verganklik en sterflik is. Dit is gebonde aan die materiële; dit is afhanklik van die aardse middele; dit gaan dikwels gebuk onder baie laste; dit word geteister deur siekte en pyn. So is die aardse, natuurlike liggame. Deur die opstandingskrag van Christus word dit eenmaal egter geheel en al anders, want in die plek van die natuurlike liggame ontvang ons geestelike liggame.

As hier van geestelike liggame gepraat word, moet ons nie dink aan iets spookagtigs nie, *maar aan liggame wat geheel en al beheers word deur die Gees van God*. Waar ons aardse liggame gebonde is aan die materiële en die lelike letsels van die sonde dra, daar sal ons geestelike liggame van die hiernamaals geheel van alle sonde en sy gevolge verlos wees en ook nie meer so ’n gebondenheid aan die aardse toon nie. Dit sal verander word om die heerlike beeld van Christus te vertoon. Dit sal inpas in en aanpas by die nuwe Jerusalem met sy pêrelpoorte en strate van goud. Dit sal ’n goddelike glans vertoon en oral die lof van die Here uitstraal.

Alles in verband met die opstandingsliggame sal dan staan in die teken van ’n oneindige, onuitspreeklike heerlikheid – die vrug van Christus se versoeningswerk vir ons! Soos die koringkorrel in die halm en die aar tot sy volle ontplooiing en heerlikheid kom, so sal ons aardse, natuurlike liggame in die geestelike liggame wat ons by die opstanding sal verkry, tot volle ontplooiing en heerlikheid kom.

Dit is wat die apostel ook beklemtoon as hy sê: “So is dit ook met die opstanding van die dooies: wat gesaai word, is verganklik en word in onverganklikheid opgewek; wat gesaai word, gering en word in heerlikheid opgewek; wat gesaai word, is swak en word in krag opgewek” (1 Kor 15:42-43). Verganklikheid, geringheid en swakheid – dit is die beeld van die liggaam wat begrawe, of liever gesaai word. Onverganklikheid, heerlikheid en krag – dit is die beeld van dieselfde liggaam as dit opgewek word uit die dood.

Vooruitsig

Hoe ’n groot troos is hierdie dinge nie vir die gelowige wat hier op aarde dikwels baie pyn en ongemak moet verduur nie! Op die nuwe aarde sal die belofte in Openbaring 21:4 vir die gelowige op ’n heerlike wyse in vervulling gaan. Daar word gesê: “Hy (God) sal al die tranes van hulle oë afdroog. Die dood sal daar nie meer wees nie. Ook leed, smart en pyn sal daar nie meer wees nie. Die dinge van vroeër het verbygegaan.”